

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

det er en forudsætning for at kunne komme frem ad de veje, som boligministeren foreslår, at man får den ændring af grundstigningsskylden, som der nu igen er fremsat forslag om, hvilket forslag kommer til behandling i morgen. Jeg mener, at det vigtigste for, at vi kan komme videre med disse lovforslag, som er til behandling i dag, er, at rigsdagen træffer en positiv afgørelse i sagen om grundstigningsskylden, sådan at grundstigningen tilfalder det offentlige og ikke private.

Alfred Jensen: Også jeg kan henvise til mine udtalelser, da lovforslagene sidst var til behandling. De betænkeligheder, jeg dengang gjorde gældende, har jeg stadigvæk, både hvad angår det store problem, byernes udvikling, såvel som det, der er nedfældet i lovforslagene. Det materiale, vi har set på den ekskursion, vi har været på, har overbevist mig om, at der ikke findes nogen løsning på de problemer, der her er til behandling, medmindre man ændrer § 5 i lovforslaget om regulering af bymæssige bebyggelser, så det offentlige virkelig kommer i besiddelse af en ekspropriationshjemmel og benytter denne hjemmel på en sådan måde, at alle grunde kommer på det offentlige hænder, hvad inderzonerne angår. Jeg gjorde opmærksom på dette forhold i sidste samling og gør opmærksom på det igen. Ikke alene i vort parti er der tilslutning til en sådan opfattelse; den deles jo faktisk af tilhængere af samtlige partier. Den er bl. a. nedfældet i en beretning om spredt bebyggelse, der blev afgivet af en kommission under besættelsen. Den fastholder, at den heldigste løsning vil være, at det offentlige overtager jorden og giver den bort på jordrentevilkår. Jeg vil håbe, at behandlingen af lovforslagene vil resultere i en bedre udformning af den nævnte § 5, og tilsiger iøvrigt vor velvillige medvirken til lovforslagenes gennemførelse.

Bjørner: Jeg er ikke sikker på, at blot en ændring af loven om grundstigningsskyld vil hjælpe på de forhold, der her er tale om. Retsforbundet ser sådan på det, at kun en lov om fuld grundskyld vil kunne hjælpe på en planlægning af byggeriet, således at byggeriet naturligt ville søge de byggemodne arealer. Sålænge vi ikke har fuld grundskyld, lønner det sig at bie fremfor at bygge, og så bier man. Under de omstændigheder kan derfor en

lovgivning af den art, der her er tale om, være påkrævet.

Jeg udtalte, da vi i sidste samling behandlede disse lovforslag, visse betænkeligheder, idet spørgsmålet om, hvordan lovene vil virke, jo i høj grad vil afhænge af den måde, på hvilken de administreres. Denne lovgivning i form af en bemyndigelseslovgivning vil faktisk lægge en stor magt i den højtærede boligministers hånd, en magt til at bestemme ikke alene, hvor byggeriet skal foregå, men også hvilken art af byggeri der bliver tale om. Det må naturligvis være forudsætningen, at man ikke bruger denne magt til at favorisere den ene form for byggeri på den andens bekostning, ikke favoriserer socialt boligbyggeri på det private byggeris bekostning. Derfor kan der være noget tiltalende i de tanker, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremsatte, at det måske var en udvej, at man kom med et konkret forslag om disse zoneinddelinger, som man kunne ønske i øjeblikket, således at man kan undgå at gennemføre denne lovgivning i form af en bemyndigelseslovgivning. Men også vi erkender, at problemet er der, og at det skal finde sin løsning. Ligesom da vi sidst behandlede lovforslaget, giver jeg tilsagn om en velvillig indstilling fra mit partis side.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærboel): Jeg kunne efter behandlingen i afvigte samling i maj måned takke de ærede ordførere for deres principielle stilling til disse lovforslag. Jeg ved ikke, om jeg tør gøre det denne gang igen, efter at de ærede ordførere for venstre og det konservative parti har forstærket deres betænkeligheder. Jeg må altså formodentlig nøjes med at takke, fordi man dog i det hele taget mener det påkrævet, at en lovgivning af denne karakter er nødvendig for at imødegå den stadig stigende grundspekulation, der finder sted.

Jeg skal ikke være uvillig til at se på spørgsmålet, om vi i ministeriet kan udforme nærmere regler for zoneinddelingen, idet jeg iøvrigt går ud fra, at vi maa behandle disse to lovforslag i et udvalg. Måske kan vi derfra få de nødvendige direktiver for, hvad man egentlig ønsker af ministeriet i så henseende.

Jeg takker det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, fordi hun var enig med mig i, at det haster med disse lovforslags gennemførelse. Jeg er heller ikke uenig i, at disse to lovforslag har deres